

ב"ה, גליון רי - אדר תשמ"א

וועד העולמי לקרב הגאולה שלימה על ידי שנקיים מצות התוכחה כהלכתה ירושלים עיה"ק תובב"א

מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום מצות התוכחה

- ה -

התורה שהינוקא אמר: "מי שרואה מעשה הרשעים ואינו מוכיחם,
עובר על שלשה לאוין", ונענש

פתח האי ינוקא ואמר: כתיב: (תהלים לד, א): לדוד, אל תתחר
במרעים, אל תקנא בעשי עולה - אל תפנה להסתכל במעשה
הרשעים, כי שמא לא תקנא קנאת ה' צבאות, ותענש בשביל כן, כי
כל מאן דחמי עובדיהון דרשיעי, ולא מוכיחון - עובר על תלת לאוין: א)
על לאו "לא יהיה לך אלהים אחרים על פני". ב) על לאו ד"לא תעשה
לך פסל ולא תשתחוה להם" וגו'. ג) על לאו "לא תעבדם". בגין כך בעי
ליה לבר נש לאתפרשא מניהו ולמסטי אורחא מניהו, על כן
אתפרשנא וסטינא אורחא. מכאן ולהלאה דאשכחנא לכו, האי קרא
אימא קמיכו. פתח ואמר: ויקרא אל משה - באל"ף זעירא; בגין דהאי
קריאה לא הוי בשלימו. מאי טעמא? דלא הוי אלא בארעא דחוצה
לארץ, בגין דשלימו לא אשתכח אלא בארעא קדישא. והגיד להם עוד
סודות גדולות. אתו רבי יהודה ורבי יצחק ונשקו על ראשו ואמרו:
ברוך רחמנא, דזכינא למשמע דא; וברוך רחמנא, דלא אתאבידו בידו
מלין אלין בההוא סבא.

מתורגם ללשון הקודש

פתח הילד את פיו ודרש: אומר הפסוק: לדוד, אל תתחר במרעים, אל תקנא בעושי עולה - אל תפנה להסתכל במעשי הרשעים, שמא תראה את מעשיהם הרעים, ולא תוכיחם - ותענש על כך, שהרי מי שרואה את מעשי הרשעים ואינו מוכיחם - עובר על שלשה לאוין; לכן צריך האדם לפרש ולהבדל מן הרשעים. לכן פרשתי מאותו זקן וסטיתי מדרכו. מכאן ואילך, מכיון שפגשתי אתכם, אפרש לכם פסוק זה: כתוב: ויקרא אל משה; והאל"ף של "ויקרא" קטנה היא, משום שאותה קריאה, שקרא הקדוש ברוך הוא למשה, לא היתה בשלמות, שהרי היתה בחוץ לארץ, ושלמות אינה מצויה אלא בארץ הקדש. והוסיף הילד לגלות להם סודות גדולים.

נגשו רבי יהודה ורבי יצחק ונשקוהו על ראשו ואמרו: ברוך הבורא, שזכנו לשמע סודות אלו; וברוך הוא, שלא בזבז דברי תורה אלו על אותו זקן.

(קב הישר פ"כ)

וועד העולמי לקרב הגאולה שלימה על ידי קיום מצות התוכחה כהלכה

(המשך אי"ה בגליון הבא)